

Voortgangsrapportage over 2024

Sustainable Development Goal 6

Nederland

Inhoud

Voorwoord 3

Inleiding 4

Schoonwater 6

Waterkwaliteit 7

Bronaankpak 8

Nitraat, stikstof en bestrijdingsmiddelen 9

Voldoende water 11

Beschikbaarheid drinkwaterbronnen 12

Grondwatervoorraden 13

Waterbesparing 14

Waterweerbaarheid 15

Water voor iedereen 16

Voorwoord

Schoon water en sanitair: dat is de precieze beschrijving van *Sustainable Development Goal 6 (SDG 6)*. Het doel is te verzekeren dat iedereen toegang heeft tot duurzaam beheer van water en sanitair. Dit valt uiteen in zes subdoelen:

- 6.1 Universele en gelijke toegang tot veilig en betaalbaar drinkwater voor iedereen.
- 6.2 Toegang tot gepaste en degelijke sanitaire voorzieningen en hygiëne voor iedereen.
- 6.3 De waterkwaliteit verbeteren door verontreiniging te beperken, de lozing van gevaarlijke chemicaliën en materialen een halt toe te roepen en de uitstoot ervan tot een minimum te beperken.
- 6.4 In aanzienlijke mate de efficiëntie van het watergebruik verhogen en het duurzaam winnen en verschaffen van zoetwater garanderen.
- 6.5 Het geïntegreerde beheer van de waterhulpbronnen implementeren op alle niveaus, ook via gerichte grensoverschrijdende samenwerking.
- 6.6 De op water gebaseerde ecosystemen beschermen en herstellen.

Toegang tot veilig water, sanitair en hygiëne is een eerste levensbehoefte. Sterker nog, het is een mensenrecht. Daarom is het verzekeren van toegang tot water en sanitair voor iedereen één van de 17 *Sustainable Development Goals (SDG's)*. Deze 17 doelen vormen een wereldwijde oproep tot actie om de wereld een betere plek te maken in 2030.

In Nederland zorgen 17 alliantiecoördinatoren voor expertise rond elk van de *SDG's*. Voor *SDG 6* zijn Vewin (de vereniging van waterbedrijven in Nederland) en de Unie van Waterschappen (de vereniging van de Nederlandse waterschappen) gezamenlijk de alliantiecoördinator. Samen vertegenwoordigen zij de

watersector in Nederland; het verzekeren van toegang tot water en sanitair behoort tot de kern van hun werkzaamheden.

Er zijn tien Nederlandse drinkwaterbedrijven, die ruim acht miljoen huishoudens en bedrijven continu (24/7) voorzien van kwalitatief goed en veilig drinkwater. Iedereen vindt dat vanzelfsprekend. Maar om dat zo te houden, werken alle drinkwaterbedrijven hard om de groeiende bevolking en economie blijvend van drinkwater te kunnen voorzien. Vewin vertegenwoordigt de belangen van deze waterbedrijven, zowel in Den Haag als in Brussel.

De Unie van Waterschappen is de vertegenwoordiger in vooral Den Haag en Brussel van de 21 waterschappen die Nederland telt. Deze waterschappen zijn verantwoordelijk voor het beheer van waterkeringen, het regionale waterbeheer en het zuiveren van afvalwater. Zo werken zij elke dag aan sterke dijken, maar ook aan schoon en voldoende water. Hiermee zijn de waterschappen een drijvende kracht achter waterbeheer in Nederland.

De taken van de drinkwaterbedrijven en de waterschappen komen bij elkaar als het gaat om schoon (drink)water. De tien drinkwaterbedrijven zijn verantwoordelijk voor de productie en distributie van drinkwater binnen hun voorzieningsgebieden. Hierbij maken ze gebruik van diverse drinkwaterbronnen; vooral grond- en oppervlaktewater. Na gebruik door huishoudens en bedrijven zijn de 21 waterschappen verantwoordelijk voor zuivering in hun rioolwater-zuiveringsinstallaties (RWZI's). Ook zorgen zij voor schoon oppervlaktewater, waaruit 40% van het drinkwater in Nederland geproduceerd wordt.

In deze rapportage staat hoe de werkzaamheden van Vewin en de Unie van Waterschappen in 2024 hebben bijgedragen aan het behalen van *SDG 6* in Nederland.

Inleiding

Drinkwaterbedrijven en waterschappen zetten zich in voor het verbeteren van de waterkwaliteit en (drink)waterbeschikbaarheid. Zo zorgen zij ervoor dat toegang tot schoon en voldoende drinkwater voor iedereen in Nederland vanzelfsprekend blijft. Deze inleiding gaat kort in op de belangrijkste uitdagingen die waterschappen en drinkwaterbedrijven in 2024 zijn tegengekomen. Dit geeft duiding aan de werkzaamheden van de Unie van Waterschappen en Vewin, die in de volgende hoofdstukken worden besproken. De volgende thema's staan centraal:

Schoon water

Waterkwaliteit

Zowel het grond- als het oppervlaktewater in Nederland en de primaire drinkwaterbronnen worden bedreigd door verontreinigingen vanuit de landbouw, industrie en huishoudens. Meststoffen en bestrijdingsmiddelen zorgen ervoor dat de ecologische kwaliteit van het water verslechtert. Andere vervuilingbronnen zijn medicijnresten en industriële lozingen. Op steeds meer rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI's) zuiveren waterschappen tegenwoordig medicijnresten uit het water. Ook drinkwaterbedrijven investeren aanzienlijk in extra zuivering door groeiende druk op de kwaliteit van drinkwaterbronnen.

Kaderrichtlijn Water (KRW)

In de KRW, een Europese richtlijn, staan afspraken over de kwaliteit van het oppervlaktewater en grondwater. Al het water moet in 2027 een goed leefgebied zijn voor de planten en dieren die er thuishoren. Ook moet er redelijk eenvoudig drinkwater van te maken zijn. De waterkwaliteit in Nederland is de

afgelopen jaren echter niet verbeterd, ondanks grote stappen die – onder meer door drinkwaterbedrijven en waterschappen – zijn gezet. De kans is klein dat de doelen uit de KRW in 2027 bereikt worden. Ook worden de zuiveringsinspanningen om drinkwater te maken steeds groter, terwijl in de KRW juist afgesproken is dat deze inspanningen omlaag moeten.

Richtlijn Stedelijk Afvalwater (RSA)

De herziening van de Europese RSA omvat een pakket aan maatregelen voor betere bescherming van de waterkwaliteit en de volksgezondheid. Lozingen van fosfaat en stikstof moeten nu overal worden teruggebracht. Ook moeten de meeste RWZI's een aanvullende zuivering van medicijnresten realiseren. Dit leidt tot forse investeringen en extra zuiveringskosten voor de waterschappen. Dit komt boven op de bestaande opgave van steeds meer en steeds complexer vervuild afvalwater zuiveren.

Voldoende water

Drinkwaterbeschikbaarheid

De drinkwaterbedrijven leveren overal in Nederland 24/7 kwalitatief hoogwaardig drinkwater. Hoewel dit vanzelfsprekend lijkt, moeten alle tien drinkwaterbedrijven vóór 2030 hun productiecapaciteit uitbreiden om dit zo te houden, omdat de vraag toeneemt. Het is echter allerm minst zeker dat dit lukt, ook omdat er steeds meer juridische en bestuurlijke belemmeringen zijn bij de vergunningverlening voor het uitbreiden van de productiecapaciteit. Zonder snelle actie ontstaan in steeds meer regio's knelpunten. Nu al kunnen drinkwaterbedrijven in sommige regio's nieuwe bedrijven niet van drinkwater voorzien.

Droogte en hittestress

Door toenemende grillige weersextremen en hoge temperaturen stijgt de watervraag in Nederland terwijl door droogte de waterbeschikbaarheid in het voorjaar en de zomer juist afneemt. Hierdoor raken vraag en aanbod uit balans en staat het watersysteem onder druk. Het uitbreiden van de productiecapaciteit van drinkwater is nodig om aan de groeiende vraag te kunnen blijven voldoen. Uitbreiden is daarnaast nodig om in droge, hete zomers genoeg reserves te hebben om pieken in drinkwatergebruik op te vangen. Voor waterschappen wordt vasthouden van genoeg (regen)water een grotere opgave. Op jaarbasis neemt de neerslaghoeveelheid toe. Er is op zich dus genoeg water, alleen niet altijd op het juiste moment en op de juiste plaats. Dit betekent dat waterschappen niet alleen prioriteit moeten geven aan het aan- en afvoeren van water, maar ook aan het vasthouden en bufferen. Dit vraagt om een omslag naar een nieuwe balans in het watersysteem.

Schoon water

6

Sustainable Development Goal 6 Nederland

Waterkwaliteit

Voor de waterschappen en drinkwatersector is het van belang dat de uitstoot van stoffen naar bodem en water zo snel mogelijk vermindert of stopt en dat de doelen van de Kaderrichtlijn water (KRW) tijdig worden gehaald. De waterschappen en drinkwatersector dragen hieraan bij door het monitoren van de waterkwaliteit om problemen helder in beeld te krijgen. Ook doen zij onderzoek om geschikte maatregelen te kunnen bepalen.

Ze vragen aandacht bij (andere) overheden en de politiek voor de noodzaak om de waterkwaliteit te verbeteren. Hierbij stellen ze concrete maatregelen voor, onder andere voor het aanscherpen van de toelating van stoffen en vergunningverlening van lozingen. Ook doen zij voorstellen voor het verbeteren van (het stelsel van) vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH). Bij het uitvoeren van hun eigen taken binnen waterbeheer en de productie van drinkwater zorgen waterschappen en drinkwaterbedrijven al dat ze de lozing van stoffen naar het milieu zoveel mogelijk voorkomen. Op nationaal en regionaal/lokaal niveau werken ze samen met verschillende partijen, zoals de Rijksoverheid, industrie en landbouw. De partijen bepalen waterkwaliteitsdoelen en spreken benodigde acties af om de emissies van verschillende stoffen te stoppen.

Binnen de landelijke ketenaanpak Medicijnresten, participeren de Unie van Waterschappen en Vewin in de themagroep Afval en Zuivering en Ketenbreed. Deze themagroep werkt onder meer aan een afwegingskader centraal-decentraal zuiveren. Ook kijken waterschappen hoe ze aan de verplichtingen onder de Europese Richtlijn Stedelijk Afvalwater kunnen voldoen. Die vraagt namelijk om het bouwen van een vierde zuiveringstrap op zo'n 100 rioolwater-zuiveringsinstallaties (RWZI's) in Nederland. Hiermee kunnen micro-verontreinigingen, waaronder medicijnresten, maar ook andere zorgwekkende stoffen beter worden gezuiverd.

Bronaarpak

Waterschappen zuiveren het rioolwater steeds beter, maar er komen nog steeds te veel schadelijke stoffen in het oppervlaktewater terecht. Denk hierbij – naast medicijnresten, zoals hierboven genoemd – aan zeer zorgwekkende stoffen (ZZS), PFAS en microplastics. Pas wanneer die minder of helemaal niet meer in het water komen, kan de waterkwaliteit in Nederland echt verbeteren. Waterschappen en drinkwaterbedrijven pleiten daarom voor een bronaarpak vanuit de gedachte ‘wat er niet in komt, hoeft er ook niet uit’.

Hoe schoner het effluent vanuit de RWZI's, hoe beter dat ook is voor de drinkwaterbronnen. Om de volksgezondheid te beschermen, willen waterschappen een strenger stoffenbeleid verankerd zien in de wetgeving. Een uiterste middel daarbij zijn wettelijke verboden op schadelijke stoffen en nutriënten. Vewin ondersteunt namens de drinkwaterbedrijven de oproep van de waterschappen voor het zoveel mogelijk voorkomen van schadelijke emissies aan de bron. Vewin en de Unie van Waterschappen pleiten daarom ook gezamenlijk voor een aanscherping van REACH, de Europese verordening over de productie van en handel in chemische stoffen.

Het pleidooi voor een bronaarpak is op meerdere plaatsen uitgedragen, bijvoorbeeld tijdens landelijke bijeenkomsten over deze thema's via bijdragen of presentaties. Daarnaast zijn er binnen de Unie van Waterschappen thema-

groepen actief op het gebied van PFAS, medicijnresten en plastics. Deze themagroepen denken strategisch na over het verminderen van de emissies van deze stoffen. Meer concreet heeft de Unie van Waterschappen op 13 november 2024 een brandbrief verstuurd aan de minister van IenW en om extra aandacht gevraagd voor het PFAS-vraagstuk. Op 3 december 2024 vond een gemeenschappelijke workshop plaats van KWR, Vewin en de Unie van Waterschappen. Het onderwerp was mogelijke PFAS-verwijderingstechnieken.

Tot slot participeren Vewin en de Unie van Waterschappen in diverse projecten en onderzoeken vanuit STOWA, KWR en RWS om de uitstoot van emissies van ZZS, PFAS en microplastics en medicijnresten te verminderen. Samenwerking tussen ketenpartners en het vergaren van en het uitwisselen van kennis over deze stoffen, dragen uiteindelijk bij aan een verbeterde waterkwaliteit.

Nitraat, stikstof en bestrijdingsmiddelen

De kwaliteit van drinkwaterbronnen staat onder druk door verontreinigingen afkomstig uit de landbouw, industrie en huishoudens. Twee van de stofgroepen die een probleem vormen voor de kwaliteit van drinkwaterbronnen zijn nutriënten (met name nitraat) en bestrijdingsmiddelen.

Voor de drinkwatersector is het van belang dat uitstoot van deze stoffen naar bodem en water, en specifiek naar drinkwaterbronnen, zo snel mogelijk stopt. De drinkwatersector draagt hieraan bij door aandacht te vragen bij overheden en politiek voor de noodzaak de waterkwaliteit (van drinkwaterbronnen) te verbeteren. Hierbij stelt de sector concrete maatregelen voor. Denk hierbij aan maatregelen voor het aanscherpen van de toelating van stoffen en verbeteren van vergunningverlening, toezicht en handhaving (VTH). De drinkwaterbedrijven monitoren zelf de waterkwaliteit van hun bronnen om problemen helder in beeld te krijgen. Daarnaast werkt de drinkwatersector op nationaal, regionaal en lokaal niveau samen met diverse partijen, zoals overheden en boeren. Samen bepalen deze partijen waterkwaliteitsdoelen en spreken af benodigde acties uit te voeren om emissies van nitraat en bestrijdingsmiddelen te stoppen.

Ook hebben de waterschappen in 2024 gewerkt aan het verbeteren van de waterkwaliteit door verontreiniging van nitraat, stikstof en gewasbeschermingsmiddelen te beperken. Zelf meten en monitoren waterschappen de waterkwaliteit. Resultaten hiervan zijn bijvoorbeeld te vinden in de Bestrijdingsmiddelenatlas of het Meetnet Nutriënten Specifiek Landbouw Oppervlaktewater (MNLISO). Daarnaast proberen waterschappen samen met andere partijen emissies richting oppervlaktewater te beperken. Zo wordt er samengewerkt met het Rijk ter verbetering en uitvoerbaarheid van regelgeving. Dit gebeurt in verschillende trajecten, onder andere via het Platform Duurzame Glastuinbouw. In 2024 is in dit platform gewerkt aan het formuleren van de emissienormen meststoffen voor 2025 en opname ervan in het Besluit Activiteiten Leefomgeving (BAL). Ook is er onderzoek gedaan naar het kwantificeren van emissies bij afvalstromen waarin restanten van

bijvoorbeeld mest of bestrijdingsmiddelen kunnen voorkomen, de waterige reststromen.

Binnen het Uitvoeringsprogramma 2030 (UP2030) wordt ook samengewerkt. Dit programma beschrijft hoe de doelen uit de Toekomstvisie gewasbescherming 2030 behaald kunnen worden. In de werkgroep Pakket van Maatregelen worden hier concrete acties voor het beperken van de emissies afgesproken en uitgevoerd. Verder werken waterschappen met agrarische partijen en ondernemers regionaal in gebiedsgerichte trajecten samen. Gebiedsgericht wordt gekeken naar de waterkwaliteit, overschrijdingen van de norm, mogelijke oorzaken daarvan en hoe deze kunnen worden aangepakt.

De Unie van Waterschappen dringt bij het Rijk sterk aan op het in lijn brengen van het mestbeleid met de doelen van de KRW.

Waterschappen en drinkwaterbedrijven denken en doen dus mee in de breedste zin van het woord aan het beperken en voorkomen van emissies. Om SDG 6 echter daadwerkelijk te behalen, is meer nodig. Bronaankpak, zoals hierboven toegelicht, maar ook het aanscherpen van de toelatingseisen van nieuwe stoffen om vervuiling te voorkomen. Waar bronaankpak niet lukt, is samenwerking in een ketenaankpak nodig om emissies zoveel mogelijk te verminderen. Ook is het belangrijk dat de vergunningverlening, het toezicht en de handhaving op orde zijn. Waterschappen hebben hierbij zelf, samen met Rijkswaterstaat en andere waterbeheerders, een taak als het gaat om het meten en monitoren van de waterkwaliteit.

Watersysteem

Waterschappen dragen bij aan een schoon watersysteem door het bestrijden van uitheemse rivierkreeften en andere exoten, de aanleg van natuurvriendelijke oevers, het stimuleren van vismigratie en door verhoogde inzet op biodiversiteit.

A scenic view of Dutch windmills along a canal. In the foreground, there are tall green reeds and grass. The water is a vibrant blue. Several traditional wooden windmills are visible, some with their sails up and others with their sails down. The sky is a mix of blue and orange, suggesting a sunset or sunrise. The overall atmosphere is peaceful and picturesque.

Voldoende water

Beschikbaarheid drinkwaterbronnen

De drinkwaterbedrijven hebben te maken met een toenemende drinkwatervraag door bevolkingsgroei, economische groei, en regionaal stedelijke uitbreiding. Alle tien Nederlandse drinkwaterbedrijven hebben vóór 2030 extra productiecapaciteit nodig, in een aantal gevallen al nu of op zeer korte termijn.

Om de leveringszekerheid van drinkwater te kunnen blijven garanderen is het dus van belang zo snel mogelijk te zorgen voor voldoende beschikbaarheid en bescherming van (zoet) grond- en oppervlaktewater bestemd voor drinkwaterproductie. Ook moet er voldoende ruimte zijn voor (nieuwe) drinkwaterproductielocaties en de bijbehorende transportinfrastructuur. Daarom hebben de drinkwatersector en de provincies in samenwerking met het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat het Actieprogramma Beschikbaarheid Drinkwaterbronnen 2023 – 2030 opgesteld. Dit is gepubliceerd op 13 januari 2025.

Het heeft als doel de beschikbaarheid van voldoende drinkwater in Nederland veilig te stellen. Het actieprogramma brengt voor 14 regio's de knelpunten in kaart, inclusief mogelijke oplossingen en acties. Denk hierbij aan het aanwijzen van geschikte locaties voor drinkwaterwinning en het aanpakken van regionale

knelpunten. Omdat veel uitdagingen niet op regionaal niveau kunnen worden opgelost zijn er daarnaast landelijke afspraken gemaakt. Deze gaan onder andere over versnelde vergunningprocedures, betere ruimtelijke inpassing van drinkwaterlocaties en het bevorderen van kennisdeling. Daarnaast wordt gewerkt aan het aanwijzen van nieuwe drinkwaterbronnen en de integratie van drinkwaterbelangen in nationale beleidsprogramma's.

Het succes van het Actieprogramma hangt af van de gezamenlijke inzet van alle betrokken partijen, van lokale overheden tot landelijke beleidsmakers. Samenwerking op alle niveaus is essentieel om de gestelde doelen te behalen. Daarom hebben waterschappen en gemeenten zich ook aan de doelen van het Actieprogramma verbonden, en dragen zij actief bij aan een voortvarende uitvoering van de actieplannen.

Grondwatervoorraden

In 2024 hebben Vewin en de Unie van Waterschappen inbreng geleverd bij de werksessies over scope en doelen van het programma Bodem, Ondergrond en Grondwater (BOG). Dit is een nieuw programma van het Ministerie van Infrastructuur en Waterstaat (IenW), dat in 2026 verschijnt.

Waterschappen hebben meegepraat over onder meer Regie op de ondergrond, Bodemdaling en Grondwater; de thema's die raken aan het watersysteem en de waterschapstaken. Drinkwaterbedrijven hebben ook input geleverd voor de thema's Regie op de ondergrond en Grondwater. Verder zijn zowel de drinkwaterbedrijven als waterschappen betrokken bij het proces van aanwijzen en beschermen van de Nationale Grondwater Reserves (NGR's). Dit wordt vastgelegd in het programma BOG.

Het programma BOG zet met het borgen van de (zoete) grondwaterbeschikbaarheid in op het behoud van grondwaterlagen in de ondergrond. De Unie van Waterschappen pleit ervoor dat scheidende lagen niet worden doorboord

bij activiteiten in de ondergrond. Dit is belangrijk voor het beschermen van de zoete grondwatervoorraad en het beperken van verspreiding van verontreinigingen. Waterschappen zetten hun kennis van het grondwater en hun instrumenten in om nadelige gevolgen van perforaties in de ondergrond, te voorkomen. Ook drinkwaterbedrijven zetten in op het uitsluiten van mijnbouwactiviteiten in waterwingebieden, grondwaterbeschermingsgebieden, boringvrije zones en Aanvullende Strategische Voorraden (ASV's). Voor de Nationale grondwaterreserves (NGR's) pleiten zij voor zoveel mogelijk uitsluiting van risicovolle ruimtelijke ontwikkelingen; dit alles om de drinkwatervoorziening te beschermen.

Waterbesparing

Vewin heeft bijgedragen aan de invulling en totstandkoming van het Nationaal Plan van Aanpak Drinkwaterbesparing en onderschrijft de hierin opgenomen doelstellingen. Het is de bedoeling dat in 2035 consumenten nog maximaal 100 liter drinkwater per persoon per dag gebruiken. Nu is dat 128 liter. Aan grootverbruikers wordt gevraagd het drinkwatergebruik met 20% te verminderen en uit te gaan van 'de juiste kwaliteit [water] voor het juiste gebruik'.

Het plan van aanpak voorziet in verschillende sporen, waaronder diverse acties worden opgepakt door alle betrokken partijen. Denk hierbij aan het opzetten van gerichte publiekscampagnes die moeten leiden tot bewust omgaan en waar mogelijk besparen van drinkwater. Ook werken partijen aan nieuwe regels voor onder meer waterbewuste nieuwbouw, inzet op uitbreiding van slimme watermeters en het stimuleren van besparingsinvesteringen.

Vewin is deelnemer aan alle vier werkgroepen van het Nationaal Plan van Aanpak. Deelnemers van deze werkgroepen pakken afgesproken acties op en bespreken maandelijks de voortgang.

Waterweerbaarheid

Water houdt zich niet aan landsgrenzen. Nederland is de monding van de rivierdelta's van de Maas, Rijn, Eems en Schelde. Er is dus sprake van grote onderlinge afhankelijkheid voor wat betreft waterverdeling en ingrepen in het watersysteem.

Binnen stroomgebieden kunnen problemen in het Europese watersysteem afgewenteld worden op benedenstroomse gebieden of toekomstige generaties. Het is verstandig om afspraken in stroomgebieden te maken voordat de problematiek kritiek is. Vewin en de Unie van Waterschappen zetten zich daarom in voor versterkte grensoverschrijdende samenwerking. De kans op wateroverlast, watertekorten en verzilting neemt toe en de waterkwaliteit en (drink-)watervoorziening komen onder druk te staan. Door nu afspraken te maken in internationale stroomgebieden en grensoverschrijdende samenwerking te versterken, dragen waterschappen en drinkwaterbedrijven bij aan watervoorziening in de toekomst; Nederland moet waterweerbaar worden. De Unie van Waterschappen heeft daartoe een position paper uitgebracht ('*Water Resilience Strategy*') vooruitlopend op nieuw Europees beleid, met als doel om het belang van waterweerbaarheid in aankomend Europees beleid te verankeren.

Water voor iedereen

Mede vanuit de ambitie van “Veilig en betaalbaar drinkwater voor iedereen”, kijken waterschappen en drinkwaterbedrijven over de grenzen van hun eigen taakveld. Bijvoorbeeld door samen bewust te werken aan een visie waterketen. In 2024 heeft dit geleid tot een gezamenlijk document met de gemeenten, provincies en het Rijk waarin enkele onderwerpen zijn benoemd waar winst is te behalen door samenwerking.

Denk hierbij aan het verbeteren van de kwaliteit van het effluent van afvalwater en daarmee het verbeteren van de kwaliteit van de bronnen van drinkwater. Maar ook meer praktisch: kunnen waterschappen en drinkwaterbedrijven niet samen optrekken als het gaat om de werving van technisch personeel, en hoe zorgen we ervoor dat er voldoende capaciteit is in de markt om alle bouwambities te realiseren? Tegelijkertijd blijkt de praktijk weerbarstig. Het borgen van veilig en voldoende drinkwater voor iedereen is zelfs in een welvarend land als Nederland een enorme opgave waar gefocust aparte trajecten voor zijn opgezet.

Hetzelfde geldt voor de implementatie van de Richtlijn Stedelijk Afvalwater.

Vastgelegde wettelijke taken en bevoegdheden “je bent ervan of je bent er niet van”, in samenhang met het feit dat de wereld juridisch steeds complexer wordt en dat er niet altijd voldoende mensen zijn, maakt dat niet automatisch alle mogelijke synergie kan worden verkend en benut. Desalniettemin blijft Nederland internationaal koploper als het gaat om goed en veilig drinkwater en een zorgvuldig beheer van afvalwater. Deze activiteiten zijn zeer betaalbaar en is er sprake van een kostendekkend systeem, waardoor adequate zuivering van (drink)water in principe ook voor de verdere toekomst geborgd kan worden. De uitdaging en zorg blijft wel om dit alles ook in de huidige praktijk van trage vergunningverlening, aanbestedingstrajecten en een krappe markt tijdig te kunnen realiseren.

Colofon

Dit is een uitgave van Vewin en de Unie van Waterschappen.

Fotografie

Bart van Vliet
Shutterstock

Ontwerp en lay-out

Stephany Thijssen, Vormplan Design

© Mei 2025